

202 (...) O God! Hoe hoog, hoe groot, hoe subliem is hun dienst (van de priester). Hoe mooi was het om te zien hoe de priester de H. Mis opdroeg en hij in Jezus veranderd werd. Het leek alsof niet de priester, maar Jezus zelf het Goddelijk Offer opdroeg. Soms liet Hij de priester helemaal verdwijnen, en Jezus alleen droeg het H. Misoffer op.

Ik luisterde naar Hem. O, hoe ontroerend was het om Jezus deze gebeden te horen uitspreken en al de plechtige bewegingen te zien verrichten die de priester doet! Wie kan zeggen hoe troostend het voor mij was om aan deze H. Missen samen met Jezus deel te nemen? Hoeveel genaden ontving ik, hoeveel Licht, hoeveel dingen begreep ik! (...)

(204) Toen ik nu Jezus of de priester het Goddelijk Offer zag opdragen, liet Jezus mij inzien dat ***in de H. Mis al het wezenlijke van onze heilige godsdienst vervat is.***

De H. Mis vertelt ons alles en spreekt tot ons over alles.

De H. Mis herinnert ons aan ***onze Verlossing***

Zij spreekt ons stap voor stap over het Lijden dat Jezus voor ons leed.

Zij toont ons opnieuw Zijn immense Liefde die er niet tevreden mee was aan het Kruis te sterven, maar Hij wilde Zijn Offer verder zetten in de Allerheiligste Eucharistie.

De H. Mis vertelt ons ook dat onze lichamen, vervallen en in de dood tot stof geworden, op de dag van het oordeel samen met Christus zullen verrijzen tot een onsterfelijk en glorievol Leven.

Jezus liet mij verstaan dat het meest troostende voor een Christen, en de hoogste en meest verheven mysteries van onze heilige religie zijn: ***de H. Eucharistie en de verrijzenis van onze lichamen in heerlijkheid.***

Dit zijn diepe mysteries die wij pas in het leven hierna zullen begrijpen.

Maar Jezus in het Heilig Sacrament laat ze ons op verschillende manieren bijna aanraken.

Ten eerste, zijn Opstanding. Ten tweede, zijn staat van vernietiging onder die gedaanten.

Maar Jezus is daarin waarachtig aanwezig is en leeft.

Dan, na het consumeren van die gedaanten, bestaat zijn echte Aanwezigheid niet meer. Dan, na het brood en de wijn opnieuw te consacreran, komt Hij terug in de sacramentele gedaanten.

Zo herinnert Jezus ons in de Eucharistie aan de verrijzenis van onze lichamen tot heerlijkheid.

Als Jezus ophoudt in de sacramentele gedaante aanwezig te zijn, verblijft Hij in de schoot van God, zijn Vader. Zo ook, als ons leven ophoudt, gaan onze zielen heen om hun woning te vinden in de Hemel, in de schoot van God. En onze lichamen blijven verteerd. Zodat kan gezegd worden dat zij niet meer bestaan.

Maar dan door een wonder van Gods Almacht, zullen onze lichamen nieuw leven verkrijgen. En verenigd met de ziel zullen zij samen de eeuwige gelukzaligheid genieten.

Kan er iets troostrijkers zijn voor een mensenhart, dat niet alleen de ziel, maar ook het lichaam de eeuwige gelukzaligheid zal genieten.

Het lijkt mij dat het op die grote dag zal gebeuren zoals wanneer de hemel met sterren bezaaid zou zijn en de zon opkomt. Wat gebeurt er dan?

Met haar onmetelijk licht slorpt de zon het licht van de sterren op en laat hen verdwijnen.

Maar de sterren blijven verder bestaan.

De zon is God. En alle zalige zielen zijn de sterren.

Met Zijn onmetelijk licht zal God ons allen in Zich opnemen.

Dan zullen wij in God bestaan en in de onmetelijke zee van God zwemmen.

O, hoeveel dingen vertelt Jezus ons in het H. Sacrament. Maar wie kan ze allemaal zeggen? Echt, ik zou te lang doorgaan.

Maar als de Heer het toelaat, zal ik bij een andere gelegenheden nog een paar dingen zeggen.

